सर्गः ४ स राज्यं गुरुणा दत्तं प्रतिपद्याधिकं बभौ।
दिनान्ते निहितं तेजः सवित्रेव हुताशनः ॥ १ ॥
दिलीपानन्तरं राज्ये तं निशम्य प्रतिष्ठितं। पूर्व्वं प्रधूमितोराज्ञां हृदयेग्निरिवोत्थितः ॥ २ ॥ पुरुहूतध्वजस्येव तस्योन्नयनपङ्क्तयः। नवाभ्युत्थानदर्शिन्योननन्दुः सप्रजाः प्रजाः॥३॥ सममेव समाक्रान्तं द्वयं द्विरदगामिना। तेन सिंहासनं पित्र्यमखिलञ्चारिमण्डलं॥४॥

सइति। सरघुः अधिकं शुशुभे किंकृत्वा राज्यं प्राप्य किं राज्यं गुरुणा पित्रा दत्तं यथा अग्निः शुशुभे किंकृत्वा सायङ्काले सवित्रा सूर्य्येण स्थापितं तेजः प्राप्य॥१॥ दिलीपेति। अन्येषां राज्ञां हृदये अग्निः उत्थित इव किंकृत्वा दिलीपस्यानन्तरं राज्ये प्रतिष्ठितं स्थापितं रघुं श्रुत्वा किं॰ अग्निः पूर्वस्मिन्काले प्रकर्षेण धूमितः ॥ २ ॥ पुर्विति। तस्य रघोः नवमभ्युत्थानं हस्त्यारोहणरूपं द्रष्टुं शीलं यासां ताः प्रजा ननन्दुः यथा इन्द्रध्वजस्य दर्शनेन प्रजाः सन्तुष्टाः किं प्रजाः ऊर्द्धगताः नेत्राणां पङ्क्तयोयासां ताः पु॰ किं॰ ससन्तानाः ॥ ३ ॥ सममिति। समं एकस्मिन्नेव काले तेन रघुणा सिंहासनं शत्रूणां सर्व्वं मण्डलञ्च एतद्वस्तुद्वयं समाक्रान्तं अधिष्ठितं किं॰ रघुणा द्विरदवत् हस्तिवत् गच्छतीत्येवं शीलेन किं॰ सिंहासनं पित्र्यं पितुर्दिलीपात् आगतं॥ ४॥